



ale jaja!

AA

**W świątecznym  
 nastroju !!!**

## Niezwykłe rekolekcje

Przygotowania do nadchodzących świąt rozpoczęły trwające od 7 do 9 marca rekolekcje. Ich ostatni dzień miał nietypową i atrakcyjną formę. Rano wszystkie dzieci obejrzały w szkole film o św. Matce Teresie z Kalkuty. Po jego projekcji najmłodszy wziął udział w plastycznym konkursie religijnym, a uczniowie klas III-VI wyjechali do Radomia. Zwiedzili tam kościół pod wezwaniem Miłosierdzia Bożego. Dzięki siostrze ze zgromadzenia Służebnic Przenajświętszej Krwi obejrzały w parafialnej świetlicy film o św. Faustynie Kowalskiej. Następnie wycieczka udała się do Kościoła O.O. Bernardynów. Dzieci uczestniczyły tam w nabożeństwie eucharystycznym, które prowadził ojciec rekolekcyjny ks. dr Dariusz Frydrych. Ostatnim etapem religijnej wyprawy było Muzeum Wsi Radomskiej i tematycznie związana z Wielkanocą lekcja muzealna, podczas której uczniowie wykonywali palmy i pisanki.



Rekolekcje w Radomiu

AA



Tradycyjna pisanka

AA



Ale nas to wciągnęło...!

AA

## Niedziela Palmowa

Od wielu lat szkolną tradycją jest robienie przez poszczególne klasy dużych wielkanocnych palm, nad czym czuwa katechetka Dorota Fituch. Nie inaczej było i w tym roku. W Niedzielę Palmową ksiądz proboszcz Dariusz Maciejczyk poświęcił przyniesione do świątyni palmy. Stanowiły one wspaniałą oprawę uroczystej liturgii.



Z palmami przed szkołą.

AA



Wielkanocne przedstawienie.

AA

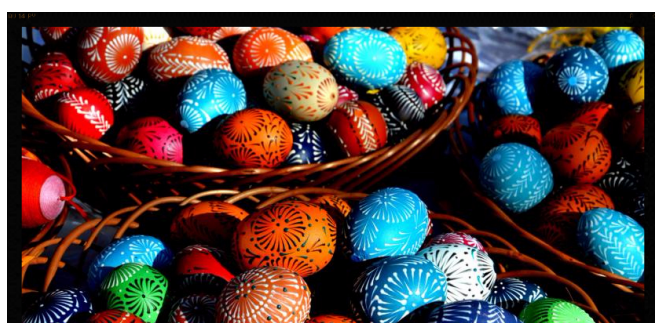


Kolorowa procesja.

AA

## Wielkanocne zwyczaje

W ostatni dzień nauki przed świętami dzieci z „zerówki” i uczniowie klas młodszych (pod opieką Małgorzaty Cichockiej, Aliny Dudek i Ewy Nowak oraz przy wsparciu dyrektor Zofii Siwiec, Iwony Ankurowskiej i Anety Ankurowskiej) zaprezentowali radosny program artystyczny pt. „Wielkanocne zwyczaje”. Przybliżyli w nim dawne polskie tradycje i obrzędy towarzyszące nadejściu wiosny i Wielkanocy – m.in. robienie palm, wykonywanie pisanek, przygotowywanie koszyczków ze „święconym”, śmigus-dyngus oraz chodzenie z gaikiem i dyngusowym kurkiem. Uwagę zwracała wspaniała plastyczna i muzyczna oprawa występu najmłodszych szkolnych aktorów. Na zakończenie dyrektor Zofia Siwiec złożyła gościom i całej szkolnej społeczności życzenia radosnych i zdrowych świąt Wielkiej Nocy. Za wspaniały występ podziękował dzieciom również ksiądz proboszcz Dariusz Maciejczyk.



Miłościwie panujące pisanek.

AA



Czyż nie pięknie wyglądamy?

AA

### ŚWIĘCENIE POTRAW, OGNI A WODY

Święcenie potraw w Wielką Sobotę odbywało się dawniej w domach, ponieważ ksiądz święcił wszystko, co na święta zostało przygotowane przez gospodynię. A jadła było bardzo dużo: chleb, jaja, kolorowe pisanki, wędliny, mięso, baby wielkanocne, placki, baranek z ciasta, masła albo cukru, chrzan, sól i pieprz. Z czasem wierni zaczęli przychodzić ze święconym do kościoła.

W wiejskich chałupach gospodarze wygaszali stary ogień, by rozniecić nowy świecami zapalonymi od poświęconego, płonącego przy kościele ogniska. Dom, oborę i bydło skrapiali święconą wodą przyniesioną z kościoła.



Koszyczek ze święconką.

AA



Magiczna moc pisanek.

AA

### POGRZEB ŻURU I ŚLEDZIA

„A przed kościołem wnet się zatrzęsło od przekrzyków i biegów, bo jak było we zwyczaju odwiecznym, w każdą Wielką Sobotę zebrali się zaraz rankiem chować żur i grzebać śledzia, jako tych najgorszych tropicieli przez Wielki Post.”

Wł. St. Reymont „Chłopi”

## WIELKANOCNE JAJKO

Na wielkanocnym stole królowało jajko. Uważano je za znak zmartwychwstania, odrodzenia i powrotu do życia. W ludowych wierzeniach jajo było lekarstwem na chorobę, urok, chroniło przed pożarem, pomagało zdobyć upatrzoną dziewczynę, zapewniało urodzaj, szczęście i pomyślność. Wydmuszki pisanek wielkanocnych położone pod drzewami owocowymi miały je chronić przed szkodnikami. Wierzono, że rzucone w płomień ugaszą pożar. Pisanki, kraszanki, czy oklejanki miały sens symboliczny. Uważano, że malowanie jaj jest jednym z warunków istnienia świata. Ich zdobieniem zajmowały się dawniej tylko kobiety, które wypędzały z izby każdego przybysza płci męskiej i odczyły urok, który mógł rzucić na pisanki i jeszcze nie ozdobione jaja. Na wsi panował zwyczaj obdarowywania się pisankami. Dostawali je członkowie rodziny, dzieci chrzestne i osoby zaprzyjaźnione. Jeśli chłopakowi spodobała się któraś z pań, oznajmiał jej o tym, wręczając pisankę. Gdy dziewczyna ją przyjęła i w zamian dała swoją, znaczyło to, że odwzajemnia uczucia kawalera. Często urządzano zabawę zwaną „wybitką” lub „wałatką”. Polegała ona na toczeniu po stole pisanek lub stukaniu nimi o siebie. Siłuczone stawały się własnością posiadacza nienaruszonego jajka.



Dyngusowy Kurek.

AA

## CHODZENIE Z KURKIEM

Chodzenie z „kurkiem” po dyngusie miało zapewnić odwiedzonym rodzinom zdrowie i pomyślność. Niegdyś „kurkiem” był żywy kogut, nakarmiony ziarnem umoczone w spirytusie – dzięki czemu był spokojny, ale głośno piał. Z czasem zastąpiono go ptakiem, który był wypchany, ulepiony z gliny, upieczony z cista albo wycięty z deski i umocowany na przyozdobionym i pomalowanym na czerwono wózku dyngusowym.

„Przyszliśmy po dyngusie!  
Zaśpiewamy o Jezusie,  
O Jezusie i Maryi –  
Dajcie nam co, gospodyni!”

## ŚMIGUS-DYNGUS

Z drugim dniem świąt związany jest obyczaj zwany „śmigusem-dyngusem” lub „lanym poniedziałkiem”. Nikomu nie mogło ujść na sucho. Wśród pisków, krzyków, szamotaniny i śmiechu najchętniej urządzano dyngus ładnym i lubianym pannom. Ta z dziewcząt, której nie oblano wiadrem wody albo nie wrzucono do rzeki, stawu czy chociażby koryta do pojenia bydła, czuła się obrażona. Aby wypędzić z ludzi wszelkie zło, bito się wierzbowymi różgami.



Mokro, oj mokro!!!

AA

## NA URODZAJ

W Poniedziałek Wielkanocny o świcie gospodarze kropili swoje pola wodą święconą, zegnali się znakiem krzyża, modlili i wbijali w ziemię krzyżyki z palm, aby zapewnić urodzaj oraz pomyślność w pracy, a także ochronić zasiewy przed gradem. Błogosławiono ziemię i przyszłe zbiory objeżdżając pola w procesji na koniach.

## MIGAWKI ZE SZKOLNEGO PODWÓRKA



Znowu zagrała ORKIESTRA SERC

AA

### WIELKA ORKIESTRA ŚWIĄTECZNEJ POMOCY

WOŚP może zawsze liczyć na Osiny i niezawodnego Sławomira Oleksaka. Już od kilkunastu lat nasza szkoła aktywnie uczestniczy w tej szczytnej akcji. Od trzech lat organizujemy ją wspólnie z Centrum Twórczości Ludowej w Osinach. 10 stycznia pieniądze do puszek zbierało 12 młodych wolontariuszy.

### W KARNAWALE ŚWIETNE BALE

14 stycznia wszyscy doskonale bawiliśmy się kończącej pierwszy semestr nauki zabawie karnawałowej. Na parkiecie można było podziwiać wspaniałe stroje uczniów klas młodszych. Wielkie emocje towarzyszyły licznym grom i zabawom towarzyskim przygotowanym przez wychowawców i samorząd uczniowski.



Zabawa karnawałowa.

AA



Kochana Babciu, Kochany Dziadku...

AA

### DZIEŃ BABCI I DZIADKA

21 stycznia gościliśmy w szkole nasze babcie i dziadków. Z okazji ich święta dzieci z zerówki i uczniowie klas I-III przygotowali uroczystą akademię. Serdeczne życzenia, wiersze i piosenki oraz konkursy wprowadziły wszystkich w doskonały nastrój. Nie mogło również zabraknąć samodzielnie wykonanych przez wnuczka upominków. To niezwykle sympatyczne spotkanie dodatkowo „osłodził” przygotowany przez mamy poczęstunek.

## KOCHAMY KOBIETY!!!

Święto wszystkich Pań (tych dużych i małych) uczciliśmy programem przygotowanym przez chłopców pod opieką Sławomira Oleksaka. Kabaretowy występ rozbawił wszystkich do łez. Nie zabrakło również serdecznych życzeń, kwiatów oraz miłych upominków przygotowanych przez brzydką pleć.



Prosty sposób na "dietę cud".

AA

"To dziewczyna wybiera chłopca, który ją wybierze"

"Wysokie obcasy są wynalazkiem kobiet, które ciągle całowano w czoło"

"Kobieta to jest coś, czego się nie da ogarnąć naszymi marnymi pięcioma zmysłami"



Nie mam co na siebie włożyć...

AA

## CZY WIESZ, ŻE ...

### W TYM ROKU NASZA KOCHANA "BUDA"

### KOŃCZY 100 LAT !!!

(RELACJA Z UROCZYSTYCH "URODZIN" W CZERWCU)